

DE MUZIEK EXPERTS AFSPEELLIJST

datum: 13/01/2026

uitzending nr: 555

#01.

ARTIEST/BAND

HARPO

TITEL

That's the way it is

Harpo, de artiestennaam van de Zweed Jan Torsten Svensson, brak in de jaren zeventig door met de hit Moviestar. Hij werkte samen met Benny Andersson van ABBA. That's the Way It Is is een voorbeeld van zijn melodieuze Europese pop uit die periode.

EERSTE SPREEK

CULTUUR (KORT)

De woningbouw loopt vast door uitstel en een gebrek aan passende keuzes, waardoor veel mensen blijven zitten waar ze niet meer passen.

UITSPRAAK (KORT)

Achter ogenschijnlijke incidenten schuilt machtsvertoon dat door uitblijvende reacties ruimte krijgt.

CO-ORIGINELE (KORT)

Eén titel, twee reizen: eerst langs herinnering en verlies, daarna langs de tekentafel van de producer.

HITMIX

Vanavond een verbinding van melodieuze pop, verhalende luisterliedjes, cabaretseke

maatschappijkritiek en tijdloze klassiekers, waarbij origineel en interpretatie elkaar regelmatig spiegelden.

#02.

ARTIEST/BAND

PAUL SIMON

TITEL

Mother and child reunion

Mother and Child Reunion verscheen in 1972 en was Paul Simons eerste solohit na Simon & Garfunkel. Het nummer werd opgenomen in Jamaica en geldt als een van de eerste popsongs met duidelijke reggae-invloeden. De titel kwam van een menukaart, terwijl de tekst draait om verlies en verwerking.

#03.

ARTIEST/BAND

FRANK FARIAN CORPORATION

TITEL

Mother and child reunion

De Frank Farian Corporation nam het nummer opnieuw op als studioproject van producer Frank Farian, bekend van Boney M. In deze versie ligt de nadruk op productie en structuur, met minder focus op de persoonlijke lading van het origineel.

CULTUUR

INTRODUCTIE [BAS]

We praten graag over plannen. Over visies, kaders en trajecten. Dat klinkt daadkrachtig, maar het maskeert ook iets anders: uitstel. Want zolang iets nog in ontwikkeling is, hoeft het niet af te zijn. En zolang het niet af is, kan niemand er wonen.

Wat opvalt, is dat beleid vaak wordt gemaakt voor een gemiddelde dat nauwelijks bestaat. De woningmarkt wordt benaderd alsof iedereen hetzelfde leven leidt, dezelfde ruimte nodig heeft en dezelfde financiële mogelijkheden heeft. Terwijl de werkelijkheid juist bestaat uit verschillen, tussenoplossingen en mensen die vastzitten op een plek waar ze niet meer passen.

We bouwen niet alleen te weinig, we bouwen ook te eenzijdig. En lastige keuzes schuiven we vooruit, omdat ze gevoelig liggen of botsen met belangen. Dat levert geen chaos op, maar wel stilstand. En stilstand raakt vooral mensen zonder uitwijkmogelijkheden.

Piet gaat nu verder en laat horen hoe dit zich lokaal vertaalt. Niet als aanklacht, maar als spiegel. Want wonen gaat niet over stenen, maar over ruimte om verder te leven.

TITEL

Bouwen in Bodegraven wel in gang maar met een nog wel stroperige ontwikkeling

CULTUUR [PIET]

Er liggen her en der zandhopen te wachten tot ze ingeklinkt zijn of tot er daadwerkelijk huizen op verschijnen. Er zijn zelfs bouwkvelds die al jaren klaarliggen en nu nog jaren moeten wachten tot er iets gaat gebeuren dat op een woonwijk lijkt. Hoezo al die uitstel, maar geen afstel?

Enkele oorzaken zijn de volgende: Een aannemer stapt vroegtijdig uit. Een andere bouwer wil de sociale woningen niet gaan bouwen omdat hij er te weinig op gaat verdienen. Een grotere kavel in Weideveld voor een goeie 200 woningen ligt stil. Het bouwplan moet gewijzigd worden. Er komt geen basisschool. Al dit zorgt ervoor dat wat al jaren klaar ligt nu pas in 2030 zijn beslag krijgt.

Ondertussen moeten er nog knopen doorgehakt worden waar men de hoogte in mag voor meer wooneenheden voor een- en tweepersoonshuishoudens. Zo moeten er locaties gevonden worden en etages met slimme ruimten voor meer mensen zonder dat het een containertje lijkt. Er zijn best veel mensen die alleen in een huurwoning wonen en wel kleiner willen gaan wonen. Maar dan blijkt de huur of aankoopsom voor een volgende woning veel te hoog en wordt besloten om dan maar in de vertrouwde omgeving te blijven wonen.

Het gaat hier vooral om het ontbreken van kleinere flatjes voor jongeren en alleenstaande ouderen.

Daar heeft men in de tientallen jaren hiervoor geen oog voor gehad. Misschien moeten drie weduwen samen eens een gezinswoning kopen met minstens drie slaapkamers. Dan kunnen er weer zes tot meer mensen in de achtergelaten woningen gaan wonen. En laten we nu eens landelijk de LAT-boetes opheffen als je weer eens verliefd wordt of samen met een aardig ander mens samen gaat wonen. Laat die mensen hun uitkering houden en zo creëer je tevreden mensen, de samenwonenden en diegenen die in de leeggekomen woning kunnen gaan wonen.

Ook moet er op gelet worden dat er dan naast de woningen nog goede wegen komen, vooral voor fietsers, en toch ook genoeg parkeergelegenheid met groene stroken dicht bij de woningen. Na jaren gedoe en irritatie schijnt toch al een bleek zonnetje over de in de verschillende kernen oprijzende wooneenheden.

#04.

ARTIEST/BAND

MARGREET DOLMAN

TITEL

Buk nog een keer

Afgelopen 14 december waren wij bij een optreden van Paul Haenen als Dominee Gremdaat en Margreet Dolman, onder andere toen zong hij als Margreet ook dit humoristische lied Buk nog een keer. Via Dolman fileert Paul al 50 jaar lang macht, hiërarchie en volgzzaamheid. Buk nog een keer is daar een schoolvoorbeeld van: een lied dat cabaret en muziek samenbrengt en laat horen hoe humor kan worden ingezet als maatschappijkritiek. Niet bedoeld om mooi te zijn, maar om te raken. En dat blijft werken.

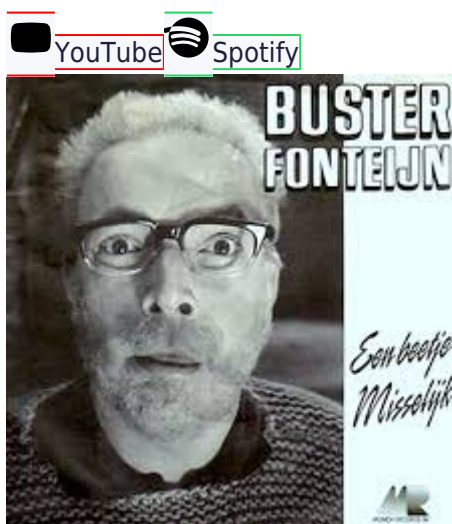
GETEKEND LOESJE

DATUM

13/01/2026

TEKST

Wegkijken is ook kijken, maar dan naar de verkeerde kant.

#05.

ARTIEST/BAND

BUSTER FONTEIJN

TITEL

Een beetje misselijk

En we gaan door met nog een alter ego van Paul, want naast Eppe Gremdaat, Margeet Dolman, Raldi en Emmi Kapoek en Bob Guttering, Dook Paul ook in de huid van Bust Fonteijn en zong het lied "Een beetje misselijk". In dit nummer gebruikt Paul of Buster ongemak als instrument, met een tekst die schuurt, maar herkenbaar blijft. Humor met een onderlaag, precies waar hij sterk in is.

#06.

ARTIEST/BAND

CONCRETE BLONDE

TITEL

Everybody knows

Een prachtsong uit 1994, dit Everybody Knows, dat mooi zwaar aangezet is door zangeres en componiste Johnette Napolitano van de door mij bewonderde band Concrete Blonde. Een groep die ik graag eens live meegemaakt zou willen hebben. Concrete Blonde.

#07.

ARTIEST/BAND

THE NEW VAUDEVILLE BAND

TITEL

Peek A Boo

De aparte voordracht in dit Peek A Boo stoelt op het type gezang uit de roaring thirties van de 20e eeuw. E

Deze remake van deze New Vaudeville Band hoort u dan nu bijna 100 jaar later; voor het eerst.

PIETS UITSpraak

INTRODUCTIE [BAS]

We noemen veel dingen "incidenten". Dat klinkt geruststellend, want incidenten vragen

geen grote reactie. Je kunt ze registreren, veroordelen en weer vergeten. Maar wie alles als incident ziet, weigert het patroon te erkennen.

Machtsvertoon werkt zelden openlijk. Het begint klein en ontkenbaar. Net genoeg om te testen hoe ver je kunt gaan zonder echte tegenreactie. Blijft die uit, dan verschuift de grens. Niet abrupt, maar stap voor stap.

Wij noemen onszelf rationeel en terughoudend. Mooie woorden, totdat ze samenvallen met passiviteit. Want wie alleen binnen veilige kaders reageert, laat ruimte aan wie dat bewust niet doet.

Piet gaat nu verder met een analyse die verder kijkt dan losse voorvallen. Niet om te provoceren, maar om te laten zien dat macht ook werkt via gewenning. En dat niets doen soms óók een keuze is.

TITEL

Drones die spioneren en ballonnen met smokkelsigaretten enz. De Pesterijen door Poetin zijn Proefjes. Wij moeten eens gaan terug proeven.

UITSPRAAK [PIET]

Alle ongelooflijke rare nieuwtjes die we al jaren lezen en anderen meemaken zijn genoemd als de pesterijen van Poetin. Dat is veel te vriendelijk. Het malle kleine hulpje Loekasjenko van de ministaat Wit-Rusland mag en wil hieraan meedoen. Hij stuurt hoopvolle vluchtelingen uit allerlei landen naar de Poolse grens die hopen daar over te kunnen steken naar het vrije westen. Dat is al voor die mensen helemaal mislukt.

En nu zijn er vrij grote ballonnen die met sigaretten eraan worden aangetroffen in de Baltische staten. Zogenaamd worden deze ballonnen ontdekt door de grenswachten want daar zakken ze uitgeput door hun zware lading ineen. Weer nutteloos werk voor die soldaten daar. En het mag allemaal best wat kosten in Rusland. Dat kan zeker wel met de absurd lage lonen en bijgaande lage welstand en de daarmee gepaarde kortere levensjaren van de Russen op de aarde die ze vooral liefhebben wegens de voedselopbrengsten, want hoe kun je van Poetin houden die je te weinig geld en voedsel en gezondheid geeft? Want dat is de enige persoon waar men daar wat van kan verwachten. Eigenaardig, zo'n dictatuur met censuur maar zonder bestuur.

Dan nog de drones en de langsvarende zogenaamde vrachtschepen en de straaljagers die foutjes maakten door even een vijandig luchtruim in te vliegen. Opvallend is dat alle getroffen landen nog niet één drone te pakken hebben gekregen of neer hebben geschoten. Wegens bangheid of...? Ook niet terwijl er gemeld wordt dat wij speciale detectiedrones ontwikkeld hebben om die vijandige en zeker vreemde vliegende bromtollen kunnen identificeren of wegvagen.

We kunnen heus wel wat terugdoen meen ik. Bv. signalen van de Russen storen. Nepnieuws laten lekken dat er in Rusland heel veel gevaarlijke stoffen in de buurt van steden liggen die binnen afzienbare tijd voor een of meerdere rampen kunnen zorgen voor de arme onwetende bevolking. Die Russen moeten nu toch wel weten, ondanks de censuur, dat de soldaten niet terugkomen van het front, maar wel als ze in een kist blijken te liggen. De premie die de familie dan ontvangt houdt ze rustig. Totdat de meeste jongemannen dood zijn of gevlucht. En Rusland is al een land dat qua bevolking sterk verkleint. Men maakt daar minder kinderen omdat die te duur zijn voor het gezinsinkomen. En men drinkt daar gewoon door door de gekste alcoholica te nuttigen. Daardoor gaan veel oudere mannen ook al te vroeg dood en is er dan ook eens vrijwel geen pensioen voor de achterblijvers. Dat zo'n geknecht volk eens op gaat staan tegen hun hogere folteraars uit hun midden blijkt een illusie. Daarom mogen wij als landen die gepest worden omdat ze duidelijk tegen Poetin stelling hebben genomen best wel eens op aparte manieren terug gaan pesten. Koekjes van eigen deeg worden dan wel door anderen gemaakt, wij dus van de NAVO, en die lusten ze dan plots niet in Rusland. Deze kunnen voor de Russische bevolking een aardige eye-opener worden die de oorlog misschien dan wel eens eerder kan laten eindigen omdat de publieke opinie dan hopelijk gaat kantelen.

#08.

ARTIEST/BAND

HERMAN VAN VEEN & EDITH LEERKES

TITEL

Huis van Mist

Huis van Mist is een samenwerking tussen Herman van Veen en zangeres en Herman's vaste bandlid Edith Leerkens, waarin tekst en muziek gelijkwaardig naast elkaar staan. Het lied gaat over relaties die nou ja ... in mist opgaan?

Herman is al decennialang actief als schrijver, componist en performer, zowel in Nederland als daarbuiten. Dit nummer wat van zijn onlangs nieuw uitgebrachte album album "Plus" is past in zijn traditie van verhalende liedjes, waarin sfeer belangrijker is dan vorm, en ruimte wordt gelaten voor interpretatie.

#09.

ARTIEST/BAND

HERMAN VAN VEEN & KARIN HOUGAARD

TITEL

Als ik zeg

In "Als ik zeg" werkt Herman van Veen samen met Karin Hougaard, een Zuid-Afrikaanse zangeres met wie hij vaker het podium deelde. Het lied draait om taal, betekenis en wat er gebeurt tussen woorden. Van Veen blijft ook hier trouw aan zijn stijl: klein gehouden, tekstgedreven en met aandacht voor nuance. Een nummer dat niet uitlegt, maar uitnodigt om te luisteren.

#10.

ARTIEST/BAND

HERMAN VAN VEEN & JOOST KLEIN

TITEL

OPZIJ (Ringtone)

De top 40 classic van deze week is een oude bekende, een nummer over de toen al aanwezige haast uit 1979, die nu tig keer erger is. Omgezet naar de toekomstige tijd samen met Joost Klein, geen cover maar een conceptuele remix in miniatuurvorm. Al met al heet het lied dan Opzij "Ringtone", binnenkort op al uw telefoons.

In het jaar 1979 presenteerde Lex Harding de top 40 op Hilversum 3 bij de VOO.

#11.

ARTIEST/BAND

GERRIT DEKZIJL

TITEL

Geld, drank en lekkere wijven

Ook Gerrit Dekzijl zong soms een een liedje, maar of het van hoog niveau was, dat valt te betwijfelen, het is grappig dat wel!

#12.

ARTIEST/BAND

SWEET NOTHING

TITEL

Little One

De eerste band van René Nodelijk, een van de godfathers van de Nederpop, was de groep René And his Alligators, die ik in een vorige uitzending liet horen. Hij is het meest bekend geworden door de hits met band Renée met twee ees. Nu komt de song Little One van zijn tweede band Sweet Nothing.

AFSLUITING

MUZIEK

Dit was alweer uitzending 555 van de Muziek Experts op dinsdag 13 januari 2026.

De uitzending liet een brede muzikale lijn horen, van jarenzeventigpop tot verhalende

Nederlandstalige liedjes en cabaret. Artiesten als Harpo, Paul Simon, Concrete Blonde en Herman van Veen stonden naast elkaar, met aandacht voor zowel het origineel als de herinterpretatie.

COLUMNS

In de columns werd uitgebreid stilgestaan bij twee maatschappelijke thema's: de vastgelopen woningbouw en het sluipende karakter van geopolitiek machtsvertoon. De teksten lieten zien hoe uitstel, gewinning en gebrek aan reactie grote gevolgen kunnen hebben, zowel lokaal als internationaal. Zonder te schreeuwen, maar wel scherp, nodigden de columns uit om verder te kijken dan het nieuws van de dag.

PROGRAMMA INFO

Ons programma de Muziek Experts kunt u elke dinsdagavond om acht uur en zaterdagochtend om elf uur beluisteren via BR6.nl , maar ook via DeMuziekExperts.nl en via Katbijtmuis.nl, op de laatste twee is ook berichten, columns en playlists terug te lezen, en fragmenten te luisteren!

Maar we stoppen niet voor we naar de Tip van de redactie gaan, Piet zeg het eens?!

SLOTZIN

De platen stoppen, de woorden niet — en misschien is dát wel het onrustigste geluid van de avond

[Download de playlist als PDF](#)

Dit delen:

[Klik om te delen op Facebook \(Opent in een nieuw venster\)](#) Facebook

[Klik om te delen op X \(Opent in een nieuw venster\)](#) X